

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๔๕๕

พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๕

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยวินัย
ตำรวจให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๔๕๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติ^{นี้}เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๕๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^{นี้}ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจ
(ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๗๕

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติม
โดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัยตำรวจแก้ไขเพิ่ม
เติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ และมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยวินัยตำรวจ (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๐ และ
ให้ใช้ความต่อไปแทน

“มาตรา ๕ ภาคที่^๕นั้นคือ ผู้กระทำความผิดอัน
ควรต้องรับทัณฑ์สถานหนึ่งสถานใดดังกล่าวมาแล้ว แต่มีเหตุ

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๓ ตุลาคม ๒๔๕๕

อันควรปรานี จึงเป็นแต่แสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏ หรือให้ทำทัณฑ์บนไว้

ทัณฑ์กรรมนั้นคือ ให้ทำงานโยธา งานสุขาภิบาล หรือ งานอื่นของราชการ เพิ่มจากหน้าที่ประจำซึ่งตนจะต้องปฏิบัติ อยู่แล้ว หรือปรับให้อยู่เวรยามนอกจากหน้าที่ประจำ

กักขาม คือ กักตัวไว้ในบริเวณใดบริเวณหนึ่งที่สมควร ตามแต่ที่จะกำหนดให้

กักขัง คือ ขังในที่ที่จัดไว้เพื่อควบคุมแต่เฉพาะคนเดียว หรือรวมกันหลายคน แล้วแต่จะได้มีคำสั่ง

จำขัง คือ ขังในที่ควบคุม และจะใช้เครื่องพันธนาการ แก่ผู้ต้องจำขังได้เฉพาะเมื่อผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกอง ขึ้นไปสั่งในกรณีต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีเหตุให้เห็นว่าผู้ต้องจำขังน่าจะทำอันตราย ต่อชีวิตหรือร่างกายของตนเองหรือผู้อื่น

(๒) เมื่อผู้ต้องจำขังมีอาการแสดงให้เห็นว่า เป็น บุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ อันอาจเป็น ภัยอันตรายต่อตนเองหรือผู้อื่น

ตอนที่ ๖๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๔๕๕

(๓) เมื่อมีเหตุให้เห็นว่าผู้ต้องจำขังพยายามจะหลบหนีการควบคุม

(๔) เมื่อคุมตัวผู้ต้องจำขังไปนอกที่ควบคุม และเป็นการสมควรที่จะต้องใช้เครื่องพันธนาการ

(๕) เมื่อเห็นเป็นการสมควรจะต้องใช้เครื่องพันธนาการเนื่องแต่สภาพของที่ควบคุมหรือสภาพของเหตุการณ์

ในกรณีดังกล่าวแล้ว ถ้าเป็นเหตุฉุกเฉินไม่สามารถจะให้ผู้บังคับบัญชาตั้งแต่ชั้นผู้บังคับกองขึ้นไปสั่งการได้ทันทั่วทั้ง ให้ผู้หน้าทควบคุมซึ่งเป็นหัวหน้าอยู่ในขณะนั้นเป็นผู้สั่งการได้ แต่ต้องรายงานตามลำดับถึงผู้มีอำนาจโดยปกติเป็นการด่วน และผู้มีอำนาจโดยปกติจะสั่งคดีเสียก็ได้

ก็ขังหรือจำขังนั้นจะใชงานโยธา งานสาขาภิบาล หรืองานอื่นของราชการด้วยก็ได้ แต่วันหนึ่งไม่ให้เกิน ๖ ชั่วโมง

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ แต่การสั่งกรณีไล่ออก หรือปลดออก หรือให้ออก หรือพักราชการแก่พลตำรวจหรือ

ตอนที่ ๒๒ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๗ ตุลาคม ๒๔๙๕

นายสืบตำรวจ ซึ่งมีไต่ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วย
การรับราชการทหาร หรือเสมือนพนักงาน ให้อธิบดีกรม
ตำรวจ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจตั้งแต่ชั้น
ผู้บัญชาการตำรวจ หรือเทียบเท่าขึ้นไป สั่งได้ตามเหตุที่ระบุ
ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

นอกจากทัณฑ์ที่กล่าวไว้ในมาตรา ๘ ห้ามมิให้ใช้วิธีลง
ทัณฑ์อย่างอื่น "

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี